

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΑΡΙΘ. 45

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἀριθ. } Πρωτ. 3056
} Διεκπ. 361 Ἀθήνησι τῇ 7 Νοεμβρίου 1935

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Παρακαλεῖσθε ὅπως χάριν τῆς ὁμοιομορφίας καὶ τάξεως ἐν ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, κοινοποιούντες αὐτούσιον τὴν παροῦσαν Ἐγκύκλιον εἰς τὸν Ἱερόν Κλήρον τῆς καθ' ὑμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως, διατάξτε αὐτὸν ἵνα οὗτος ἐφεξῆς μνημονεύῃ ἐν αὐταῖς τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου καὶ τῆς Α. Ὑψηλότητος τοῦ Διαδόχου Αὐτοῦ Παύλου, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Ἐν τοῖς Εἰρηνικοῖς:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου κλπ. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ Διαδόχου Αὐτοῦ Παύλου, πάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, παντὸς τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐν τῇ Ἐκτενεῖ:

Ἐἴπωμεν πάντες κλπ.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος). Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ Διαδόχου Αὐτοῦ Παύλου, πάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, παντὸς τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Εἰσόδῳ:

Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. (Οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι, «τῆς Ἱεράς ἡμῶν Συνόδου...»). Τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ εὐσεβεστάτου Διαδόχου Αὐτοῦ Παύλου, πάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, παντὸς τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κώμῃ) ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου καὶ πάν-

των ὑμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τὴν θεῖαν Μυσταγωγίαν ταύτην.

Τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίων κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Σημείωσις Α'. Ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν Μεγάλῃν Εἰσόδον μνημόσυνον ζώντων προσώπων, ἐκτὸς ἂν τελῆται ἰδιαιτέρα λειτουργία ἐν καθημερινῇ ἡμέρᾳ.

Σημείωσις Β'. Προκειμένου περὶ μνημοσύνου, μετὰ τὰς λέξεις «πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν», προστίθεται τὸ ὄνομα τοῦ ὑπὲρ οὗ τὸ μνημόσυνον ἐπιτελεῖται.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ

† Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ο ΓΥΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΤΥΛΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Ο ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ο ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ

† Ο ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΚΑΠ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ο ΠΟΛΥΑΝΗΣ-ΚΙΑΚΙΣΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

† Ο ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

† Ο ΛΑΡΙΣΗΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

† Ο ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ο ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ο ΣΙΑΦΡΟΚΑΣΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἐπισημοποιεῖται

Ἄρχιμ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΛΤΙΒΙΖΑΤΟΣ

Η ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ δημοψήφισμα διεξαχθὲν ἀνὰ τὴν ἡμετέραν ἐπικράτειαν ἔφερε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν κυρώσαντα τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως περὶ καταλύσεως τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας, μετὰ δὲ τὴν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον ἀναγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ δημοψηφίσματος ἀναμένεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἢ ἐπάνοδος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Οὕτω ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐκρίθη

ὀριστικῶς τὸ πολιτειακὸν ζήτημα τῆς χώρας καὶ ἤδη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνακτᾷ τὸν πρὸς καιρὸν ἀπομακρυνθέντα Βασιλέα αὐτοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία, θεσμὸς κατ' οὐσίαν πνευματικὸς θείας προελεύσεως μὲ προορισμὸν τὴν ψυχικὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν, ἣν ἀπεργάζεται διὰ τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς δι-
απαιδαγωγήσεως καὶ χειραγωγίας καὶ τῆς ἀγιο-
αστικῆς τῶν μυστηρίων τῆς χάριτος, οὐδεμίαν ἀξιοῖ ἀνάμειξιν εἰς τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς μορφῆς τῶν πολιτευμάτων, δι' ὧν αἱ κοσμι-
καὶ ἐξουσίαι ἐπιδιώκουν νὰ κυβερνοῦν τοὺς λαοὺς. Ἡ φύσις αὐτῆς, ἡ ἀποστολὴ καὶ τὰ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς μέσα εἶνε τοιαῦτα, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπιτελῇ τὸ θεῖον τῆς ἔργον ὑπὸ οἰονδήποτε πολιτεύμα.

Ἐπάρχει, πράγματι, ποικιλία κοσμικῶν πολιτευμάτων, ἡ δ' ἱστορία τῶν λαῶν ἴσως δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἱστορία ἀγωνιώδους δοκιμασίας ἐπαλλήλων πολιτευμάτων πρὸς εὐ-
ρυσιν τοῦ ἐξ αὐτῶν μᾶλλον τῶν λοιπῶν διασφα-
λίζοντος τὴν παμμερῆ εὐημερίαν τῶν πολιτῶν. Ἄλλ' ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ τῶν πολιτευμάτων ἐναλλαγῇ ἡ Ἐκκλησία, μόνον ἀναλλοίωτον πολιτεύμα κατὰ τὴν προέλευσιν, τὸν προορισμὸν καὶ τὸ ἔργον τῆς, δὲν συμμεταβάλλεται κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς οὐσίαν καὶ φύσιν· ὡς ἐμπολιτευομένη ὅμως ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τελοῦσα ὑπὸ συνθήκας κοσμικὰς κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐπὶ γῆς στρατείας αὐτῆς, ἔλαβεν ἐντολὴν παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτῆς Ἰδρυτοῦ νὰ ἀναγνωρίζῃ καὶ ἀποδίδῃ τὰ εἰς τὸν Καίσαρα ἀνήκοντα (Μθ κβ' 21), κατὰ τοῦτο δὲ οἱ πιστοὶ ἐνετάλησαν παρὰ τῶν Ἀποστόλων νὰ ὑποτάσσωνται καὶ νὰ πειθαρχῶσιν εἰς τὰς οἰσδήποτε κοσμικὰς ἐξουσίας, «εἴτε βασιλεῖ, εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς διὰ τοῦ Θεοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν» (Α' Πε β', 13—14. Τίτ γ', 1), νὰ προσεύχωνται δὲ «ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι» (Α' Τιμθ β', 1—2).

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πάντα λόγον ἔχει νὰ χαίρῃ ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου, διότι πέποιθεν ὅτι, γόνος αὐτὸς εὐσεβεστάτης βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ ἄρα κληρονόμος τῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ὁρθοδό-

ξου Ἐκκλησίας ἀγαθῶν ἐκείνης διαθέσεων, ὡς ἄλλως τε ἀπέδειξε πρὸς τῆς ἀπομακρυνσεῶς του ἐξ Ἑλλάδος, θὰ συνεχίσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν πατρῶαν εὐλάβειαν καὶ εὐμένειαν, ἵνα ὑπὸ τὸ βασιλικὸν αὐτοῦ σκῆπτρον μὴ μόνον ἡρεμον καὶ ἡσύχιον διάγῃ τὸν βίον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐνισχυθῇ εἰς τὸ μέγα αὐτῆς ἔργον διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀποστολῆς, χάριν τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐνισχύσεως τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων.

ΠΑΛΙΝΩΔΙΑΙ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἡ «Ἐκκλησία» ἀνήγγειλε τὸ θλιβερὸν γεγονὸς ὅτι οἱ παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς χειροτονθέντες ὑπὸ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καθαιρεθέντων τέως Ἱεραρχῶν εἰς Ἐπισκόπους ἀρχιμανδρῖται Χριστοφόρος Χατζῆς καὶ Πολύκαρπος Λιώσης, ἐπεικῶς δὲ κριθέντες ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, κηρύξαντος ἄκυρον καὶ ὡς μὴ γενομένην τὴν εἰς Ἐπισκόπους χειροτονίαν, ἕνεκα δὲ τῆς αἰτήσεως συγγνώμης καὶ τῆς ἐκδηλωθείσης μετανοίας τῶν, ἀφεθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Προσβυτέρου μετὰ ἐνιαυσίου ἀργίας, ἐνῶ εὐγνωμότως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπεικεστάτην κρίσιν ταύτην, μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν ἐδήλωσαν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅτι θεωροῦσιν ἑαυτοὺς Ἐπισκόπους, ἐπανέστρεψαν δὲ πάλιν πρὸς τοὺς χειροτονήσαντας αὐτούς.

Τὸ γεγονὸς προκαλεῖ ἀληθῶς κατάπληξιν ἀλλὰ καὶ θλίψιν βαθυτάτην, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν δύναται ἐν εὐρεθῇ παράδειγμα τοιούτων οἰκτρῶν παλινφθιῶν. Καὶ κατ' ἀνάγκην μὲν θ' ἀπασχοληθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος περὶ τὴν σοβαρὰν ταύτην ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἀποφάσει αὐτῆς καταχωρίζονται ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Ἀρχείου αὐτῆς καὶ τῶν ἐπισήμων Πρακτικῶν τῆς δίκης τὰ ἐξῆς στοιχεῖα, ἄνευ σχολίων.

Ὡς εἶναι ἤδη γνωστόν, οἱ ἐν λόγῳ Ἀρχιμανδρῖται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ ἀπὸ 3 Ἰουλίου ἐν. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου κατεδικάσθησαν εἰς καθαιρέσιν, ὑπαγωγὴν εἰς τὴν τάξιν τῶν μοναχῶν καὶ πενταετὴ σωματικὸν περιορισμὸν ἐν Μοναῖς. Συνεπεῖα τῶν ἀπὸ 8 Ἰουλίου ἐφέσεων αὐτῶν τῇ 18 Ἰουλίου συνῆλθε τὸ ἀρμόδιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον εἰς ὃ ἐνεφανίσθησαν ἀμφότεροι οἱ Ἀρχιμανδρῖται ὑποβαλόντες ἔγγραφον ἀπολογίαν τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν περιεχομένου. Ὁ Χριστοφόρος Χατζῆς ἀπολογούμενος εἶπεν, ὅτι εἶναι συγκινημένος βαθύτατα διὰ τὸν δημιουργηθέντα σάλον εἰς τὰ τῆς Μητροῦς ἡμῶν Ἐκκλησίας πράγματα, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων παρασυσθῆναι, ἀτυχῶς, καὶ αὐτὸς ἀπροσμελετήτως εὐρέθη. Ὅτι αἰτία τῆς ἀναμίξεώς του εἰς τὸν σάλον ὑπῆρξεν ἡ ἀφοσίωσίς του εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, χωρὶς ὅμως νὰ διανοηθῇ ποτε ὅτι ἡ εἰσαγωγή τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου δημου-
γεῖ ζήτημα δογματικὸν περὶ τὴν μίαν, ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, οὐδὲ καὶ ἀθέτησαν

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν ἡμῶν παραδόσεων. «Ἀποκλειστικὴ αἰτία, εἶπεν, ἡ ὁποία καὶ ἐμὲ ὠδήγησεν ὅπως ἀκολουθήσω τοὺς προηγηθέντας τρεῖς γνωστοὺς Ἱεράρχας, ἀνευρίσκεται μόνον εἰς τὰ ἐπανειλημμένα καὶ ὑψίστης σπουδαιότητος ἔκτροπα, τὰ λαμβάνοντα χώραν ὑπὸ τῶν ἀκολουθοῦντων τῶν παλαιῶν ἐορτολόγιον, οἱ ὁποῖοι, στερούμενοι τῆς ἐπαρκούς πνευματικῆς διαφωτίσεως, διότι οὔτε καὶ καταλλήλους βερεῖς εἶχον, προέβαινον ἀνυπολογίστως εἰς πράξεις βλαπτίσεων καὶ ἀναβαπτίσεων, χρίσεων καὶ ἀναχρίσεων καὶ ἄλλας παρεμφερεῖς τοιαύτας, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ κίνδυνος ὠκοῦτο καθημερινῶς καὶ ὀλοταχῶς ὠδήγει εἰς δημιουργίαν αἰρέσεων». Περαιτέρω εἰπὼν ὅτι ἡ ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου παραχώρησις κανονικῶν ἱερέων πρὸς θεραπειᾶν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν παλαιοημερολογιτῶν ὑπεβοήθησε τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, προσέθηκε· «Δὲν παραλείπω νὰ ἀναφέρω εἰς ὑμᾶς ὅτι ἡ χειροτονία μου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου ἐπεβλήθη οὐχὶ ἐξ ἰδιοτελοῦς τινος προσθέσεώς μου, ἢ καὶ τῆς καλῶς ἐννοουμένης ἀτομικῆς φιλοδοξίας, καίτοι αὕτη ἐπιτάσσεται καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου, εἰπόντος «εἴ τις Ἐπισκοπῆς κλπ.», ἀλλ' ἐξ ἐπιβλητικῆς ἀνάγκης πρὸς πνευματικὴν καθοδήγησιν ὀλοκλήρου ποιμνίου, τὸ ὁποῖον οὐσιαστικῶς οὐδεμίαν κατεῖχε πνευματικὴν προστασίαν καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τῶν εἰς αὐτὸ λαμβανόντων χώραν ἐπικινδύνων ἔκτροπων... Περαιτέρω τὴν ἀπολογία μου ὀφείλω νὰ διαβεβαιώσω κατηγορηματικῶς περὶ τῆς ἀνεπιφυλάκτου μετανοίας μου καὶ τῆς εὐλικρινοῦς ἐφεξῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπηρεσίας μου καὶ νὰ παρακαλέσω εὐλαβῶς τὸ Σεβαστὸν Δικαστήριον, ὅπως, ἀρκοῦμενον εἰς τὴν σκληρὰν μέχρι τοῦδε δοκιμασίαν μου, εὐδοκήσῃ σήμερον ν' ἀποσβέσῃ τελείως ἀπάσας τὰς κατανοηθείσας κατ' ἐμοῦ ποινὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου καὶ τοῦτο οὐχὶ ἀπλῶς, ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐνὸς ταπεινοῦ καὶ τακτικοῦ τοῦ καθήκοντος ἐργάτου, ὁ τοῖος πάντοτε ὑπῆρξα, ἀλλὰ χάριν τῆς ἐνότητος τῆς γαλήνης τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀπολογίας ὁ Χ. Χατζῆς ἀνέπτυξε καὶ προφορικῶς τοὺς λόγους, οἵτινες ὤθησαν αὐτὸν νὰ προβῇ εἰς τὰς δι' αὐτὸν κατηγορεῖται πράξεις, ἐν τέλει δὲ προτέθηκε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἐγὼ δὲν ἤμην διατεθειμένος νὰ προσχωρήσω εἰς τὸ ἀποσχιστικὸν τοῦτο κίνημα, ἐνέδωκα δὲ κατόπιν πίεσεως τοῦ πρώην Μητροπολίτου Φλωρίνης, μεθ' οὗ εἶχον στενὰς σχέσεις καὶ ὁ ὁποῖος με ἐκάλεσεν ἐπανειλημμένως καὶ ἐπιτακτικῶς ἠξίωσε νὰ προσχωρήσω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ κίνημά του». Ἐρωτηθεὶς ἂν ἐπανέρχεται ἤδη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διότι ἐθεώρησε λήξαν τὸ ἔργον τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἢ ἐπανέρχεται μετανοῶν δι' ὅσα ἔπραξεν, εἶπεν: «Μετανοῶ εὐλικρινῶς δι' ὅσα ἔπραξα, πολλῶ μᾶλλον, διότι ἐπέστην ὅτι εἶχον νὰ κάμω με ἀνθρώπους τῆς κατωτάτης ὑποστάθμης». Εἰς τῶν Σεβ. Συνέδρων εἶπεν· Δὲν ἀρκεῖ αὐτὸ. Θὰ ἐπεθύμουν ἀπὸ μέρους σας ὄχι μόνον ὁμολογίαν ὅτι ἐπλανήθητε καὶ παρεσύρθητε, ἀλλὰ καὶ ἀποκήρυξιν πάντων ὅσα οἱ

παλαιοημερολογίται πρὸς ἐβένουσι, τὰ ὁποῖα κατ' ἀνάγκην καὶ σεῖς παρεδέχθητε διὰ τῆς προσχωρήσεώς σας εἰς τὸν παλαιοημερολογισμὸν, ὅτι δηλ. τὸ ἡμερολόγιον εἶναι δόγμα πίστεως, ὅτι ὠρίσθη ὑπὸ τῶν Οἴκουμ. Συνόδων, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα σχισματικοὶ καὶ ὅσα ἐν γένει ἐδημοσιεύθησαν ὑβριστικὰ κατὰ τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῆς καὶ τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς.

Χ. Χατζῆς: Ἐγὼ δὲν ἔγραψα τέτοια πράγματα. «Ἐν μόνον πράγμα ἔπραξα, τὸ δημοσίευσμα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸν Μέλλον». Τὸ ἄρθρον εἶχα στείλει πρὸ πολλοῦ, μεταμεληθεὶς δ' ἐν τῷ μεταξὺ ἔστειλα καὶ τὸ ἐζήτησα νὰ μοι τὸ ἐπιστρέψουν, ἀλλ' ἐκείνοι μοὶ ἀπήντησαν ὅτι τὸ ἔχασαν καὶ ἐν τούτοις μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸ κατεχώρησαν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἔπραξαν ἀπὸ σκοποῦ διὰ νὰ μὲ ἐκθέσουν, διὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο ζητῶ συγγνώμην, Μακαριώτατε, καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ δημοσιευθέν.

Ὁ κ. Πετρακάκος, Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, πληροφοροεῖ ὅτι τὸ ἔσπερας ἐπεσκέφθη αὐτὸν ὁ κατηγορούμενος καὶ παρεκάλεσεν ὅπως δηλώσῃ εἰς τὸν Μακ. Πρόεδρον τὴν μετάνοιάν του καὶ τὸ πρῶν ἐδημοσιεύῃ τὸ ἄρθρον, ὁποῦθεν ἐξάγεται ὅτι ἄνευ ἐντολῆς αὐτοῦ καὶ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του ἐδημοσιεύθη.

Εἰς ἐρώτησιν Συνέδρου: Ἦδη, ἐκ τῶν ὑστέρων, πιστεύετε ὅτι διὰ τῆς προσχωρήσεώς σας εἰς τὸν παλαιοημερολογισμὸν ὠφελήσατε τὴν Ἐκκλησίαν ἢ ἐβλάψατε αὐτήν; Ὁ Χριστοφόρος Χατζῆς ἀπήντησεν: «Ὁμολογῶ ὅτι ἐβλάψαμεν». Προτραπεί δὲ ὅπως, διὰ νὰ καταστή μᾶλλον ἐκδηλὸς καὶ εὐλικρινὴς ἢ μετάνοια ἐκ μέρους του, καταθέσῃ καὶ συμπληρωματικὴν γραπτὴν καὶ ἐνυπόγραφον δήλωσιν αὐτοῦ περὶ ἀποκηρύξεως τῶν γραφέντων ἢ δηλωθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, ὡς καὶ περὶ ἀποκηρύξεως τῶν περὶ ἡμερολογίου δοξασιῶν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ὁ κατηγορούμενος ἀπήντησε: Τίθεμαι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ δηλῶ ὅτι προσφέρομαι νὰ καταθέσω ἐνυπόγραφον ὁμολογίαν ὅτι ἀποκηρύσσω τὰ γραφέντα καὶ γινόμενα ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, ὡς στρεφόμενα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῆς, ὡς καὶ τὰς περὶ ἡμερολογίου δοξασίας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλῶ ὅπως μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξέλθω καὶ συντάξω τὴν σχετικὴν ὁμολογίαν.

Ὁ κατηγορούμενος Χ. Χατζῆς ἐξέρχεται.

Μετὰ τοῦτον καλεῖται ὁ ἕτερος τῶν κατηγορουμένων, ἦτοι ὁ Πολύκαρπος Λιώσης, ὅστις καὶ προσέρχεται ἄνευ συνηγόρου.

Ἀπολογεῖται δὲ ὡσαύτως ἀπὸ χειρογράφου, ὅπερ καὶ καταθέτει.

«Ἀρχόμενος τῆς ἀπολογίας μου, εἶπε, νομίζω ὅτι πρέπει εὐλαβῶς νὰ γνωρίσω πρὸς ὑμᾶς, ποῖον ὑπῆρξεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον με ἐξώθησεν εἰς τὴν σύμπραξιν μετὰ τῶν ἀποσχισθέντων Μητροπολιτῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον με ἐξώθησεν, ἅγιοι Δικασταί, εἶναι τὸ θλιβερὸν κατάντημα τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος

τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τὴν ὁποίαν προκάλεσε τὸ διορθωμένον ἡμερολόγιον. Τοῦτο ὁμολογῶ ἐν πάσει εὐλικρινεῖα καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ, ὅτι ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἀφορμή. Καὶ πράγματι, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤρχισεν ἡ ἀνώμαλος αὕτη κατάστασις μεταξύ τῶν χριστιανῶν ἐξ αἰτίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ὅπερ ποικιλοτρόπως ἐξεμεταλλεύθησαν διάφοροι ἐπιτηδεῖοι, θλίψις καὶ πόνος διακατεῖχε τὴν ψυχὴν μου καὶ μάλιστα περισσότερον μὲ ἔθλιβον τὰ διάφορα γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐσημειοῦντο μεταξύ τῶν παλαιοημερολογιτῶν, ὡς, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ περιφρόνησις ἡμῶν τῶν λειτουργῶν ἐκ μέρους τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἐνοριτῶν μας, οἵτινες συναντῶντες ἡμᾶς ἀπεκάλουν φρογῆκους καὶ ἀπίστους καὶ μάλιστα ἐνοριταί μας, οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε ἐθαύμαζον καὶ ἐλάτρευον ἡμᾶς. Ἡ διάλυσις οἰκογενειῶν, οἱ ἀναβαπτισμοί, αἱ ἀναχοίσεις δ' ἀγίου Μύρου, αἱ ὕβρεις, οἱ ἀναθεματισμοί, αἱ βλασφημίαι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, οἱ διαπληκτισμοὶ μεταξύ τῶν χριστιανῶν, αἱ ἐκμεταλλεύσεις, χρηματικαὶ τε καὶ πολιτικαί, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ αἱ θεοπαιξίαι τῶν ἐπιτηδεῶν καὶ ἡ διακομφῆσις τῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως πρὸς τῶν ὁμμάτων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, πάντα ταῦτα ἡγαγόν με εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συμπράξεώς μου μετὰ τῶν ἀποσχισθέντων, νομίζων ὅτι οὕτω θὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἔνωσις τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ὑπέθεσα ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξηγηρετώ. Κατὰ ταῦτα: Ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπόθουν ἀσφαλῶς θὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τοῦ ψηφισθησομένου νόμου, ὅστις τυγχάνει ἀποτέλεσμα τῆς μακροθυμίας, δι' ἧς ἔστρεψεν εἰς τὴν πάσῃ οἰκονομίᾳ ἐξυπρήτησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἡ Ἐκκλησία, διὰ τοῦτο καὶ διότι αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ζήσω εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, μακρὰν τῆς ὁποίας οὐδεὶς δύναται νὰ ζήσῃ, καὶ δὴ κληρικὸς, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν θεῖον καὶ ὑψηλὸν αὐτοῦ προορισμόν, καθικετεῖω ὑμᾶς, ἅγιοι Δικασταί, καὶ παρακαλῶ ἐκ βαθυτάτης καρδίας, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ πεισθῆτε περὶ τῆς πλήρους ὑποταγῆς μου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢν ὑπόσχομαι ν' διακονήσω ἐν τῷ μέλλοντι ὡς καὶ πρὸς τῆς ἀποσχίσεώς μου, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως. Πέποιθα, ὅτι τὸ Ἱερὸν Δικαστήριον θὰ εὐδοκίησῃ νὰ με ἀπαλλάξῃ πάσης τιμωρίας καὶ ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ θὰ με κατατάξῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ἀγαπῶσα τοὺς πάντας καὶ μακροθυμοῦσα ἐν παντί θὰ με δεχθῆ προθύμως μετὰ πάσης τῆς μητρικῆς στοργῆς».

Μετὰ τὴν ἀπολογίαν ταύτην ὁ Μικ. Πρόεδρος ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κατηγορούμενον, ἔχοντα ἰδίους πνευματικούς δεσμούς πρὸς αὐτόν, λέγει εἰς αὐτόν ὅτι δὲν ἐφαντάσθη ποτὲ ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπεν εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ δὴ διὰ πράξεις ἀντιβαλινούσας εἰς τὴν ἐνότητά καὶ τὴν γαλήνην τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κατηγορούμενος Π. Λιώσης δηλοῦ, ὅτι παρεσύρθη καὶ μετανοεῖ εὐλικρινῶς δι' ὅσα ἔπραξεν ἐν προκειμένῳ, ἐπὶ πλέον δὲ ὅτι ἀποκηρύσσει πάντα τὰ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀρχῶν αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ παλαιοημερολογισμοῦ γραφέντα ἢ κηρυχθέντα ὑπ'

αὐτοῦ. Εἰς τῶν Σεβ. Συνόδων παρετήρησεν: Ἐῖπατε ἐν τῇ ἀπολογίᾳ σας ὅτι, κατόπιν τοῦ νέου νόμου, τοῦ παρέχοντος ἱερεῖς, ναοὺς καὶ διευκολύνσεις σχετικὰς εἰς τοὺς Παλαιοημερολογίτας, προσέροσεθε καὶ δηλοῦτε μετάνοιαν. Θὰ ἤθελα νὰ μᾶς πληροφορήσητε, ἐν εὐλικρινεῖα, τὸ γεγονός τοῦτο ἀκριβῶς συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ μετανοήσητε, ἢ ἡ μετάνοιά σας προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι εὐλικρινῶς ἐπέισθητε καὶ ἀνεγνωρίσατε ὅτι ἐσφάλατε; Ὁ Πολύκαρπος Λιώσης ἀπήντησεν: «Προσέρχομαι διότι εὐλικρινῶς μετανῶ καὶ διότι ἀναγνωρίζω ὅτι ἔσφαλα. Τὸ δὲ γεγονός τοῦ Νόμου μοι ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσω τὴν μακροθυμίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῶν παλαιομένων». Εἰς ἐρώτησιν: Πῶς ἀντελήφθητε τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ἀπὸ ἐγγόνων ἐνδιαφερόντων ἔχοντες τοιαύτας περὶ ἡμερολογίου δοξασίας, ἢ ἀπὸ ἐκμετάλλευσιν; Ἀπήντησεν: «Οἱ μὲν ἀπλοῖκοι χριστιανοὶ ἀπὸ εὐλάβειαν, οἱ δὲ διευθύνοντες αὐτοὺς ἀπὸ ἐκμετάλλευσιν». Εἰς ἐτέραν ἐρώτησιν: Ἐῖπατε ὅτι οἱ ἡγούμενοι τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἶναι ἐκμεταλλευταί, οἱ χριστιανοὶ εἶναι εὐλαβεῖς ἢ θρησκώλητοι; ἀπήντησεν: «Μᾶλλον τὸ δεύτερον». Τέλος ἐρωτηθῆς ἂν εἶναι διατεθειμένος νὰ καταθέσῃ γραπτὴν καὶ ἐνυπόγραφον ὁμολογίαν ὅτι μετανοεῖ, ὅτι παρεσύρθη, ὅτι ἀποκηρύσσει πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα ἢ κηρυχθέντα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, ὡς καὶ ὅσα ἀσεβῆ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ὁ παλαιοημερολογισμὸς διδάσκει, ἀπήντησεν: «Μάλιστα, καὶ παρακαλῶ ὅπως μοι ἐπιτραπῆ νὰ ἐξέλθω καὶ συντάξω τὴν ὁμολογίαν».

Δήλωσις

*Ὁ ὑποφαινόμενος Χριστοφόρος Χατζῆς δηλοῦ διὰ τῆς ἐνυπογράφου ταύτης δηλώσεώς μου, ὅτι παρασυρθεὶς καὶ πλανηθεὶς εἰς πράξεις κατακριτέας κατὰ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετανῶν εὐλικρινῶς ἀποκηρύσσω πᾶν τὸ φέρον τὴν ὑπογραφήν μου ἐντυπον, ἢ ποσοφικὰ κηρύγματα ἐκ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ κοινοποιηθέντα διὰ δικαστικῶν κλητῆρος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ σχετικῶς πρὸς τε τὸν κανονικὸν καὶ νόμιμον καταρτισμόν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Συνδικῶν Δικαστηρίων. Ὡσαύτως ἀποκηρύσσω τὰς περὶ διωρθωμένου ἡμερολογίου δοξασίας τῶν λεγομένων Παλαιοημερολογιτῶν, πιστεύων ὅτι καὶ μετὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας γενομένην διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου δὲν διεσπάσθη ἡ ἐνότης τῆς Ὀρθοδόξου μᾶς Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Δηλοῦ δὲ ἀνεπιφυλάκτως ὅτι, ὡς καὶ πρότερον, οὕτω καὶ ἐφεξῆς θὰ ἐπιτελέσω πλήρως τὸ καθήκον μου πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ συμφώνως πάντοτε πρὸς τε τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ κελεύσματα τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμου Ἐκκλησίας. Προσεπιδηλοῦ δὲ ὅτι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου οὐδόλως ἐδήγησαν τὰ δόγματα καὶ ἡ Ἱερὰ Παράδοξις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ὡς πρὸς δὲ τὸν χαρακτηρισμὸν σχίσματος ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου δηλοῦ καὶ αὐτὴς ἀνεπιφυλάκτως ὅτι σχίσμα δὲν ὑφίσταται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Ἰουλίου 1935

Ὁ Δηλῶν

Χριστοφόρος Χατζῆς

Τοιαύτην ἀκριβῶς δηλοῦσιν ὑπέγραψε καὶ ὁ Πολύκαρπος Λιώσης.

Διὰ τὴν ἀκριβῆσιν τῶν ἀνωτέρω

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΑΡΧΙΜ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

**Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗ
ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ**

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου Δρ Erich R. Seeberg κατὰ τὸ λήξαν ἐξάμηνον ἀφιέρωσε μακρὰν σειρὰν μαθημάτων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον θέματος, τὰ ἑποῖα μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν φοιτηταὶ καὶ ἄλλων Σχολῶν σὺν τῇ Θεολογικῇ. Μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων τούτων κατὰ σχετικὴν σύστασιν τοῦ Καθηγητοῦ ἐπεσκέφθησαν τὸ ἐν Βερολίῳ παρεκκλήσιον τῆς ἑλλ. παροικίας πολλοὶ γερμανοὶ φοιτηταί, οἵτινες παρακολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν ἐξεδήλωσαν ζῶηρον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τοῦ πνεύματος καὶ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, περὶ τῆς ὁποίας τόσον εὐμενῶς εἶχεν ὁμιλήσει κατὰ τὰ μαθήματά του ὁ κ. Seeberg.

Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς σειρᾶς ταύτης, κατόπιν συνεννοήσεως μετ' αὐτοῦ καὶ κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐγκρίσεως τοῦ ἐν τῇ γερμανικῇ συντεθέντος κειμένου ἀρχίζομεν δημοσιεύοντες ἀπὸ σήμερον. Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίσωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι πόσον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἡ Ἐκκλησία μας ἐκτιμᾶται καὶ μετὰ πόσης σεβαστικότητος καὶ βαθύτητος παρακολουθοῦνται τὰ προβλήματα τῆς.

Βερολίνον **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Κ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ**
Α'.

**1. Ἱστορικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν κατανόησιν
τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας**

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία παρίσταται ἀδρομερῶς ἐξ ἱστορικῆς ἀπόψεως ὡς ἐξέλιξις εἰς δύο τύπους, ὁ εἷς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἀνατολικὸς καὶ ὁ ἕτερος ὁ δυτικὸς. Ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ διαιρῶμεν τὴν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας, τῆς μέσης καὶ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, ἀλλὰ νὰ ἐπεξεργαζώμεθα τοὺς δύο τούτους τύπους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἐμφανίζονται ἐν τῇ ἰδιορρυθμίᾳ τῶν λίαν ἐνωρῶς.

Ὁ ἀνατολικὸς τύπος εἶναι κατὰ πρῶτον ἑλληνικὸς καὶ κατόπιν ἑλληνοσλαβικὸς, οὕτως ὥστε δύναται νὰ θεωρηθῇ τὴν εἰσόδον τῶν Σλαύων ὡς τὴν ἔναρξιν τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ τύπος οὗτος φθάνει ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς Σκέψεως, ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Μυστικισμοῦ, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῆς διὰ τῆς νουτροπίας τῆς Δύσεως ἀνεσχηματισμένης ἐνιαίας μορφῆς τοῦ μεταφυσικομυστικισμοῦ, ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ, μέχρι τοῦ Δοστογιέφσκι. Ὁ δυτικὸς τύπος ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὸν ἀνατολικὸν τύπον, μεθ' οὗ συναυξάνεται, καὶ διὰ τοῦ Ἀδγουστίνου λαμβάνει τὴν ἀμφοτέρας τοὺς τύπους περιλαμβάνουσαν μορφήν. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι κατ' ἀρχὰς ἑλληνολατινικὸς καὶ κατόπιν ρομανο-γερμανολατινικὸς. Ἡ εἰσβολὴ τῶν γερμανορομανικῶν φύλων εἰσάγει ἐνταῦθα τὸν μέσον αἰῶνα καὶ τὸ νέον αἷμα δίδει τὴν ὑπόστασιν εἰς τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα. Διὰ τοῦ ἀτομικισμοῦ τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος λαμβάνει ὁ δυτικὸς τύπος συνείδησιν ἑαυτοῦ. Τὰ οὐσιωδέστερα στοιχεῖά του ἐξελλίσσει οὗτος διὰ τῆς διαλεκτικῆς συζητήσεως τῶν ἰδεῶν του διὰ μέσου τῆς Ἀναγεννήσεως, τῆς Μεταρρυθμίσεως, τῆς Διαρωπι-

σεως, τοῦ Ἰδεαλισμοῦ καὶ τέλος τοῦ «Ἀμερικανισμοῦ».

Ἡ τρίτη ἐποχὴ εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐκκλησίας χαρακτηρίζεται διὰ τῶν κοσμικῶν τάσεων, αἱ ὁποῖαι φθάνουν μέχρι τοῦ Ἀθεϊσμοῦ. Μόνον ὅτι αἱ τάσεις αὗται ἐν τῇ Δύσει ἀναπτύσσονται περιορισμένως, ἐνῶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ προσλαμβάνουν καταστρεπτικὴν ἔκτασιν διὰ τῆς τελειωτικῆς ρήξεως*.

* Ὁ κ. Seeberg ἐννοεῖ ἐνταῦθα τὴν καταστροφὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐν Ρωσίᾳ καὶ τὴν ἐκρῶσιν τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἐκ τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς διὰ τῶν διωγμῶν τῶν Τούρκων καὶ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ πρῶτον βῆμα.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἀγγελθεῖσα κατ' αὐτὰς πρόσθεσις μιᾶς ὥρας διδασκαλίας τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος εἰς τὴν τελευταίαν γυμνασιακὴν τάξιν ἐπὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ὀριστικῆς ρυθμίσεως τοῦ σπουδαίου ζητήματος τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς διδακτηρίοις τοῦ ἡμετέρου κράτους. Οὐχ ἄπαξ ἐν τῇ παρουσίᾳ στήλῃ ἐσημειώθη ποσάκις καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Θεολογικὴ τοῦ Πανεπιστημίου Σχολὴ δι' ἐπανεπιλημένων ὑπομνημάτων ἀνέπτυξαν αὐτὸ εἰς τοὺς ἐκάστοτε ὑπουργούς, καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν δὲ τοῦ ἐφετεινοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ παραστήσαντες τὴν ὑπεροχὴν τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος ἐν τῇ ἐκπαίδευσί ὡς τοῦ κυριωτάτου μέσου μορφώσεως ἀρτίως ἠθικῆς, ἐτιονίσσαμεν πόσον ἀνεκάνεν ἀπανταχοῦ ἐθνεωρῆθη ὡς τὸ σπουδαιότατον τῶν μορφωτικῶν μαθημάτων, διὰ τοῦτο καταλαβόν τὴν κεντρικωτάτην θέσιν ἐν τῇ παιδαγωγούσῃ διδασκαλίᾳ τῇ εἰσηγήσει τῶν ἐπιφανεστέρων παιδαγωγικῶν, φιλοσόφων καὶ ψυχολόγων. Ἡ μερικὴ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πληρωσις ἐνὸς τῶν κενῶν τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἑλληνοπαίδων ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ νέου ὑπουργοῦ, ὅστις τόσῃν σημασίαν ἀναγνωρίζει εἰς τὸν θρησκευτικὸν παράγοντα, παρέχει ἡμῖν τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσωμεν τὸ μέτρον τοῦτο ὡς τὴν πρῶτην ἀφετηρίαν εὐρυτέρας ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὅλου ζητήματος καὶ νὰ ἀναμείνωμεν δεδικοιοποιημένως καὶ τὴν προσήκουσαν ρύθμισιν αὐτοῦ ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκπαίδευσί, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας εἰς τὰ πρακτικὰ σχολεῖα τοῦ κράτους ὁπόθεν ὀλοσχερῶς ἀπουσιάζει, καὶ τὸν διορισμὸν ἐιδικοῦ θεολόγου ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ εἴ τι ἄλλο μέτρον ὀλοκληροῦν τὴν λύσιν τοῦ ζωτικωτάτου τούτου προβλήματος διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ συνεκπαίδευσις τῶν φύλων.

Κυρία ἰατρὸς εἰς πρόσφατα δημοσιεύματά της περὶ τῆς νεολαίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων, μεταξὺ τῶν αἰτίων τῆς διαφθορᾶς τῶν νέων πρὸς τῶ κινήματοργάφω σημειοῖ καὶ τὰ μεικτὰ σχολεῖα, τὸν θεσμόν τῶν ὁποίων εἰσήγαγε παρ' ἡμῖν ἀπὸ τινος με-

γαλόστομος τις «εκπαιδευτική μεταρρύθμισις», παρὰ πάντα τὰ διδάγματα καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς παιδαγωγικῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν πείρας, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάσας τὰς ἀνάγκας τῶν γονέων διαμαρτυρίας. Τὰ μικτὰ σχολεῖα—λέγει ἡ Κυρία Γαϊρός—δημοτικά καὶ γυμνάσια, «εὐκολύτως» πολὺ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐποπτικῶν διδασκάλων ποὺ ἀποκομίζουσι ἀπὸ τοῦ κινηματογράφου· τὰ μικτὰ σχολεῖα, γὰρ νὰ μὴ βλάπτουσι, προϋποθέτουσι παιδιὰ μὲ κἀποίαν οἰκογενειακὴν ἀνατροφὴν καὶ κἀποία καλύτερα σχολικὴ ἀγωγή· ποτὲ δ' ἐν ὁφειλοῦν».

Ὁ περὶ τὰ προβλήματα τῶν δύο φίλων εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς διακεκριμένος ἀμερικανὸς Stanley Hall ἀποφαίνεται, ὅτι οὐδὲν ἔχουσι νὰ δώσουσι τὰ δύο φῦλα πρὸς ἄλληλα κατὰ τὴν ἡλικίαν τῆς ἡβῆς, τὸ αὐτὸ δὲ ἰσχυρίσθη καὶ ὁ διάσημος γερμανὸς παιδαγωγικὸς καὶ ψυχολόγος Spranger. Ἀλλὰ, παρ' ὅλην τὴν μεταξὺ τῶν παιδαγωγικῶν περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ παρ' ἡμῖν συζήτησιν, ἢ ψυχολογία, ἢ λογικὴ καὶ, πρὸ παντός, ἢ πείρα ἢ πικρὰ τοῦ σχολικοῦ συγχρωτισμοῦ βιάζουσι εἰς τὴν ταχεῖαν κατάργησιν τοῦ συστήματος τῆς συνεκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον.

Συγκινητικὴ πρᾶξις.

Πολλὴν συγκίνησιν γενῆα μία εὐγενὴς πρᾶξις τοῦ Μενθουτοῦ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς Σχολῆς κ. Caro. Ὁ ἐπιφανὴς γερμανὸς ἀρχαιολόγος κατὰ μίαν ἐφετησίην του ἐπίσκεψιν εἰς τὸν τύμβον τοῦ Μαραθῶνος συνάγει διάλογον πρὸς τὸν πιωχὸν τοῦ Μουσείου τῆς Χαϊρωνείας φύλακα καὶ πληροφωρηθεὶς παρ' αὐτοῦ ὅτι ὁ μικρὸς υἱὸς του θεομὸν τρέφει πόθον νὰ ἱερωθῆ, ἀδυνατεῖ ὅμως νὰ σπουδάσῃ ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ ἐνεκεν ἀπορίας, ἀμέσως καθήσυχασε τὸν πιωχὸν πατέρα δηλώσας ὅτι ἀναλαμβάνει αὐτὸς τὰς δαπάνας τῶν σπουδῶν τοῦ υἱοῦ, ὅτι δ' ἀπὸ ἐφέτος ἡ Ριζαρεία ἔχει καὶ τὸν ἑπὶ τροφορὸν τοῦ ξένου ἐπιστήμονος. Ἡ μεγαλόφυχος αὐτὴ ἐνὸς ἀλλοεθνοῦς καὶ ἀλλοθρησκῶν φιλέλληρος σημειοῦται ἐνταῦθα ἵνα υποκαύσῃ τὴν πρὸς μίμησιν προθυμίαν εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁμοδόξων καὶ ὁμοεθνῶν.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

ὑπὸ προσφάτως ἐν Ἱεροσολύμοις ἰδρυθείσης διεθνούς Ὄργανώσεως τῆς Παγκοσμίου εἰρήνης διοργανοῦται τῇ 7—11 Ἀπριλίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει συνέδριον εἰρήνης, εἰς τὸ ὁποῖον προσκαλοῦνται νὰ συμμετάσχουσι πάντα τὰ ἀπὸ τὸν κόσμον διεθνεῖς θρησκευτικὰ, ἐκπολιτιστικὰ, ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ σωματεῖα τὰ ἐκτιμῶντα τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβίωσης τῆς εἰρήνης. Σκοπὸς τῆς ἐν λόγῳ ὀργανώσεως εἶνε ἡ δημιουργία μιᾶς οἰκουμένης ἐπιτῆς εἰρήνης κινήσεως ἐν Ἱεροσολύμοις, τῇ ἐνταροχημένους χρόνοις σκοπιᾷ ταύτῃ τοῦ Ἄρχοντος τῆς εἰρήνης, ἀφ' ἧς ὁ κόσμος ἤκουσε τὸν πρῶτον εἰρηρικὸν χαίρεισμον ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ, μεταξὺ δὲ τῶν μέσων, τῶν πρὸς τὸν καιρὸν τῶν εἰρηρικῶν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ἀισθημάτων, εἶνε καὶ ἡ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀνέγερσις ἐνὸς μεγαλειώδους ναοῦ τῆς εἰρήνης, ἐν ᾧ θὰ συγκροτηθῆ τὸ περὶ αὐτὸν ὁ λόγος εἰρηρικῶν συνέδριον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπέστειλε τὴν παρελθούσαν Τρίτην πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων τὸ ἕξῃς τηλεγράφημα :

Πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον τὸν Β.
Α. ΟΥΔΕΥΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεδριάσασα σήμερον ἐδέχθη τοῦ Ἑψίστου ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος εἰς τὸν Θρόνον Αὐτῆς καὶ εὐχεται Αὐτῇ βασιλείαν μακρὰν καὶ εἰρηνικὴν εἰς δόξαν Αὐτῆς καὶ τοῦ ἔθνους.

Ὁ Προσφάτος ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ὡς ἕξῃς :

Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον καὶ Ἱερὰν Σύνοδον

Ἀθῆναις

Ἑμᾶς καὶ Ἱερὰν Σύνοδον συγκεκμημένους εὐχαριστῶ,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος ἀπέστειλε τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἀπόφασιν τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐπισκ. Δικαστηρίου, δι' ἧς κατεδικάσθη εἰς μνηστικὴν ἀργίαν ὁ ἱερεὺς Ἀθανάσιος Μαρκόπουλος, ἐφημέριος Ἐξοχῆς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐχορήγησε τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν δεκαήμερον ἄδειαν ἀπουσίας εἰς Ἀθήνας διὰ λόγους ὑγείας.

—Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διὰ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν σχετικῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἡγουμένου συμβουλίου τῆς ἱ. μονῆς Πεντέλης μετὰ αἰτήσεως τοῦ Ἰωάννου Παπαδημητρίου, διευθυντοῦ τοῦ Σανατορίου Πεντέλης, περὶ διακανονισμοῦ συμβιβαστικῆς τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς μονῆς ἐκκρεμοῦσης δικαστικῆς υποθέσεως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τούτου συμβιβαστικῶς ἀντὶ δραχμῶν 4.000 κατὰ στρέμμα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατόπιν τῆς διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας ὑποβληθείσης αὐτῇ σχετικῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἡγουμένου συμβουλίου τῆς ἱ. μονῆς Ὑ. Θ. Σισίων μετὰ τῆς συνημμένης σχετικῆς πρᾶξεως αὐτοῦ περὶ ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας ἀποροδῶν καὶ ἀκαλλιεργητῶν κτημάτων τῆς μονῆς, κειμένων ἐν τῇ κοινότητι ἁγίας Εἰρήνης, ἐπέτρεψε τὴν ἐκποίησιν συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 18 τοῦ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1932 σχετικοῦ Διατάγματος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λαβοῦσα ἄρ' ὅψιν ὑποβληθῆν αὐτῇ ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κοζάνης κλπ., ἐζήτησεν ἐγγράφους παρὰ τῶν Ὑπουργείων Θρησκευμάτων κλπ., Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας τὴν παραχώρησιν τοῦ ἐν Σεβαστίῳ κτηρίου τοῦ διαλυθέντος Ὀρφανοτροφείου ἀρρένων τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας πρὸς ἴδρυσιν καὶ ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ Ἐκκλησ. Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος ἀνέφερε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διώρισε προσφωρὸν ἡγοῦμενον τῆς ἱ. μονῆς Φλαμπουρίου τὸν μοναχὸν Δοσίθεον Μαχαρίτσαν ἀντὶ τοῦ διὰ πνευματικῶν λόγων ἀπολυθέντος Χριστοφῶρος Σκαρμούτσου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι κατόπιν ἐκλογῆς ἐτοποθέτησεν εἰς τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ ἐν Γουναριανίκοις ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τὸν ἱερέα Παναγιώτη Παπαδόπουλον, ἐφημέριον τοῦ ἐν Κρήτῃ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διὰ Διατάγματος τὸ χωρίον Καμποχώριον τῆς Κοινότητος Καμάρας τῆς ἱ. Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἀποσπασθὲν τῆς ἐνορίας Τουρκολείκων, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν· ὅτι τὰ χωρία Μανδανικά καὶ Μυρτιά τῆς ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος ἀποτελοῦσι τοῦ λοιποῦ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου· καὶ ὅτι τὸ παρεκλήσιον τῶν Ταξιαρχῶν τῆς κοινότητος Ἄνω Κουρακιάνας τῆς ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν συγχωνεύθη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀνακοίνωσιν

ἀναφέρεται ὅτι διὰ Δ. οἱ συνοικισμοὶ 1) 'Αναγεννήσεως, Λόφου 'Αξιωματικῶν Σωτηράκη κλπ. τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν καὶ 2) Ν. Κυθωνιῶν τῇ κοινότητος Αἰγάλεω ἀποτελοῦσι τοῦ λοιποῦ ἰδίως ἐνορίας μετ' ἐνοριακοὺς ναοὺς τὸν τοῦ ἁγίου 'Ιωάννου ὁ πρῶτος, καὶ τὸν τοῦ 'Τιμίου Σταυροῦ ὁ δεῦτερος.

—Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἀνεκοίωσε τῇ 'Ιερῇ Συνόδῳ, ὅτι διὰ πράξεώς του ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φωδιτιδὸς Παναγ. Παλάνης διεβαθμίσθη εἰς Γραμματέα Δ' τάξεως.

—'Η 'Ιερὰ Σύνοδος, κατόπιν ὑποβολῆς αὐτῇ διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρυτιῶν καὶ Αἰγιαλείας ἀναφοράς τοῦ ἡγουμένουσυμβουλίου τῆς Ἱ. μονῆς Μεγ. Σπηλαίου μετ' αἰτήσεως τοῦ 'Αντωνίου Μαρκοπούλου περὶ ἐξαγορᾶς ὑπ' αὐτοῦ ὀκτῶ (8) ἐλαιοδένδρων, κειμένων εἰς τὴν θέσιν «Ροδιὰ Τρυπιῶν» καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν μονήν, ἐνέκρινε τὴν δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἐξαγορὰν τῶν ἀνωτέρω ἐλαιοδένδρων, ἐκάστου αὐτῶν ἀντὶ 800 δραχμῶν.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ (3) ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ 66 ἐτῶν ὁ Καθηγητὴς τῆς Δογματικῆς καὶ τῆς 'Ηθικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν Χρήστος 'Ανδροῦτσος. Γεννηθεὶς τῷ 1869 ἐν Κίῳ τῆς Βιθυνίας, τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπορεύσατο ἐν τῇ ἐν Κων. πόλει Κεντρικῇ 'Ιερατικῇ Σχολῇ, εἶτα δὲ ἐσαχθεὶς εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ ΚΠόλεως Θεολογικῇ Σχολῇ ἀπεφοίτησεν αὐτῆς τῷ 1892, ἤρυνε δὲ κατόπιν τὰς φιλοσοφικὰς καὶ θεολογικὰς του σπουδὰς ἐν Λειψίᾳ μέχρι τοῦ 1895. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1897 ἐδίδασκεν ἐπὶ διατίαν ἑλληνικά, φιλοσοφικά καὶ θεολογικά ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, μετὰ ταῦτα δὲ διάφορα γυμνασιακὰ μαθήματα ἐν Γαλαζίῳ, Χανίοις καὶ 'Ηρακλείῳ μέχρι τοῦ 1901, εἶτα δὲ πάλιν ἐν Χάλκῃ μέχρι τοῦ 1905. 'Απὸ τοῦ 1906 διωρίσθη εἰς τὸ Μαράσλειον Διδασκαλεῖον 'Αθηνῶν, ἐν ᾧ ἐδίδαξε μέχρι τοῦ 1912, ὅτε ἐξελέγη Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν ἔδραν τῆς Δογματικῆς καὶ τῆς 'Ηθικῆς μετὰ τὴν λήξιν ὄρου ἡλικίας ἀποχώρησεν τοῦ ἀειμνήστου Ζήκου Ρώση. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διδασκαλικῆς του δράσεως ὁ μεταστὰς συνέγραψεν ἱκανὰ θεολογικά καὶ φιλοσοφικά ἔργα, ὧν προέχουσιν αἱ περὶ τοῦ κακοῦ καὶ τῆς γνῶσεως παρὰ Πλάτωνι συγγραφαὶ του καὶ ἐκ τῶν θεολογικῶν ἡ Δογματικὴ, ἡ Συμβολικὴ καὶ ἡ 'Ηθικὴ. Τῆς κηδείας αὐτοῦ, τελεσθείσης ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, προέστη ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος, ὅστις ἐν προσφωνήματι ἐξέθηκε τὰ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἄλλης δράσεως τοῦ μεταστάντος Καθηγητοῦ. Στεφάνους ἐπὶ τῷ νεκρῷ κατέθηκαν ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ Κοσμητὴρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

— Μετὰ μακρὰν καὶ πολυάδυνον νόσον ἐτελεύτησε τὸν βίον καὶ ἐκηδεύθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ 'Αγ. Βασιλείου Πολυγώνου 'Ιωάννης Γιαννοῦλης. Ὁ ἀειμνήστος διεκρίνεντο διὰ τὴν μόρφωσίν του, τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος τὴν ἱερατικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν μεγάλην φιλανθρωπίαν του. 'Η κηδεία του χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου, ὅστις καὶ διὰ λόγου ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος, ὑπῆρξε πάνδημος· πλήθος κόσμου πενθοῦντος καὶ θαυρόντος παρηκολούθησεν αὐτήν. 'Ἐκτὸς δὲ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ δύο ἕτεροι διὰ μακρῶν ὀμιλήσαντες ἐξεκόνισαν ἰδίως τὴν φιλανθρωπικὴν δράσιν τοῦ ἀειμνήστου 'Ιωάννου Γιαννοῦλη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΙΟΛΕΩΣ

Ἐπὶ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατειῶν κ. Γερμανὸς ἐντολῇ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου μετέβη εἰς Λεττονίαν πρὸς ρύθμισιν τοῦ ζητήματος χρείας τοῦ πρωθιεραρχικοῦ θρόνου τῆς ἐκεῖ ὀρθοδόξου 'Εκκλησίας.

— Διὰ πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου ἀπὸ 7 παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀνεκοινώθη εἰς τὰς αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους 'Εκκλησίας ἡ σύστασις μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς ἐν 'Αθῆναις πρὸς γενικωτέραν ἀναθεώρησιν καὶ ἐνιαίαν καὶ ἔγκυρον ἐκδοσιν τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς ὀρθοδόξου 'Ανατολικῆς 'Εκκλησίας, ἀπεστάλη δὲ πρὸς αὐτὰς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Τρεμπέλα ἐκδοθὲν ἔργον περὶ τῶν

τριῶν λειτουργικῶν κατὰ τοὺς ἐν 'Αθῆναις κώδικας ἵνα λάβωσι γνῶσιν καὶ κρίνωσι περὶ αὐτοῦ, οὕτω δὲ διὰ τῶν κρίσεων τούτων «διευκολυνθῆ ἡ συναγωγή ὡς οἶόν τε θαυμάτων καὶ βεβαίων πορισμάτων, χρησιμῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς τε ἡμετέρας ἐκδόσεως καὶ τῆς γενικῆς ἐν καιρῷ ἀναθεωρήσεως». Οὕτω ἡ ἐγκύκλιος δηλοῖ ὅτι ἀγαθὴν παρέχει τὸ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖον ἀφορμὴν ὅπως καὶ πᾶσαι αἱ ὀρθόδοξοι 'Εκκλησίαι «τῇ συμπράξει τῶν οἰκείων Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ ἐλλογιμῶν θεολόγων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν μελετῶσι προπαρασκευαστικῶς τὸ σπουδαῖον θέμα, ἵνα αἰσίως ποτὲ ἐν καιρῷ, γνώμη καὶ ἀποφάσει τῆς ὁλης ἡμῶν 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, συντελεσθῆ ἡ ὡς ἐξεταστὴ πρὸς ἐκτέλεσιν θεωρηθεῖσα ἀναθεώρησις τῶν λειτουργικῶν βιβλίων καὶ ἡ ἔγκυρος καὶ ὁμοίμορφος, ἀπὸ κοινῆς ἀποφάσεως, ἐκδοσις αὐτῶν, πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἐν ἀπάσαις γενικῶς ταῖς ἁγίαις ὀρθόδοξοις 'Εκκλησίαις». Τῇ 'Εγκυκλίῳ συνάπτεται καὶ σημεῖωμα ἐρωτημάτων, ἀναφερομένων εἰς τὸ κείμενον τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐν ταῖς εὐχαῖς, ταῖς ἐκφωνήσεσι καὶ τοῖς διακονικοῖς προτιμητέαις γραφαῖς, εἰς τὸ κείμενον τῶν τυπικῶν διατάξεων, εἰς τὰς ἐπενεκτέαις μεταβολὰς εἰς τὴν διάταξιν τοῦ πατριαρχίου Φιλοθέου καὶ εἰς τὸν τύπον τῆς ἀπολύσεως. «Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα—ἐπιλέγει ἡ 'Εγκύκλιος—δύνανται αἱ ἀδελφαὶ 'Εκκλησίαι καὶ αἱ ἐν αὐταῖς Θεολογικαὶ Σχολαὶ καὶ οἱ εἰδικοί λόγοι ἵνα μελετήσωσιν, ὥστε ἐν μελλούσῃ ἐξετάσει τοῦ ζητήματος ὑπάρχειν πάντας παρασκευασμένους πρὸς καταρτισμὸν κειμένου λειτουργικῶν ἀνταξίου τοῦ κύρους τῆς 'Εκκλησίας καὶ δυναμένου καθιερωθῆναι εἰς κοινὴν τῶν ὀρθόδοξων 'Εκκλησιῶν χρῆσιν, ἐπιτυγχανομένης τῆς ἐν πᾶσιν ὁμοιομόρφου παρὰ πᾶσαις ταῖς ὀρθόδοξοις 'Εκκλησίαις τελετουργίας τῆς θείας λειτουργίας καθ' ἀπάσας αὐτῆς τὰς λεπτομερείας».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ ὀρθόδοξος σερβικὴ 'Εκκλησία ἀποτελεῖται σήμερον ἐκ τῶν 'Εκκλησιῶν τῆς παλαιᾶς Σερβίας, τῆς τοῦ Κάρλοβιτς, τῆς Βοσνίας-Ερζεγοβίνης καὶ τῆς τοῦ Μαυροβουνίου, περιλαμβάνει δὲ 21 ἐπαρχίας· οἱ ἀρχιερεῖς τεσσάρων ἐπαρχιῶν, ἦτοι τοῦ Μαυροβουνίου, τῶν Σκοπίων, τῆς Νταμπρο-Μποσάνσκης καὶ τοῦ Ζάγρεπ, φέρουν τὸν τίτλον Μητροπολίτου. Οἱ ὀρθόδοξοι τοῦ βασιλείου ἀνέρχονται εἰς 6.994.554, κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀπὸ ἐπέψεως δὲ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ ὑπερέχει πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν ἡ 'Αρχιεπισκοπὴ Κάρλοβιτς (846.215), μεθ' ἣν ἔρχονται κατὰ σειράν ἡ τῆς Νύσσης (655.055), τῆς Ζίτσης (537.305), τῆς Μπρανιτσέβσκας (460.000) καὶ τῆς μικροτέρας πασῶν Ζάγρεπ (58.594). Ἡ σερβικὴ 'Εκκλησία ἀριθμεῖ 213 μονὰς, 2674 ἐνοριακοὺς ἱερεῖς, ἱερομονάχους καὶ μοναχοὺς καὶ 5 ἱερατικὰς σχολὰς. Πλὴν τῶν ἐν τοῖς ὄροις τῆς Νοτιοσλαβίας 21 ἐπαρχιῶν ἀριθμεῖ ἐπαρχίας καὶ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ μετ' ἐπίσκοπον ἐν Πράγῃ, ἐν 'Αμερικῇ μετ' ἐπίσκοπον ἐν Σικάγῳ καὶ ἐν τῇ παρακαρπαθίῳ Ρωσίᾳ τὴν Μουκατσεβσκο-Πριάσιεβσκ μετ' ἐπίσκοπον ἐν Μουκασέβφ.—Κατὰ τὸν Καταστατικὸν νόμον, πᾶσαι αἱ ἐν Νοτιοσλαυίᾳ θρησκευτικαὶ ὁμολογίαι εἶνε ἴσαι ἐν τῷ κράτει, ἐπιχορηγοῦνται δὲ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατ' ἀναλογίαν τῶν πιστῶν ἐκάστης. Ἡ ὀρθόδοξος 'Εκκλησία ἀπολαύει τελείας ἀυτονομίας μετὰ πλήρους ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἱστορικῆς συμβολῆς τῆς εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ σερβικοῦ λαοῦ. Οὐ μόνον δὲ εἶνε ἀπολύτως ἐλευθέρως εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς πράγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδὲνα κρατικῶν ἐλεγχῶν ὑπόκειται ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τῆς κτημοσύνην καὶ τὴν περιουσιακὴν διαχείρισιν. Οἱ δὲ περιουσιακοὶ τῆς πόροι προέρχονται ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἐκ τινος φορολογίας διὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀνάγκας καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐράνων, κέκτηται δὲ ἐξ εἰδικοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ δικαστικὸς φόρον καὶ τέλη χαρτοσήμου εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς.—'Ἐν τῇ σερβικῇ 'Εκκλησίᾳ σημαντικὴν θέσιν κατέχουν τὰ λεγόμενα «Ζαντούζιμπνα», ἦτοι ἡ ἀκίνητος περιουσία ἢ τὸ κεφάλαιον, τὸ ἐκ διαθηκῶν προερχόμενον ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου ἢ τῆς ἐκκλησιαστικῆς

εὐθυμίας. Αἱ περιουσίαι αὐταὶ ἔχουν δικαιώματα νομικῶν προσώπων, ἢ διεύθυνσις δ' αὐτῶν συγκεντρῶται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Τοιαῦτα κεφάλαια ἢ ταμεῖα ὑπάρχουν 88.—Ὁ ἐν ἰσχύϊ Καταστατικὸς τῆς σερβικῆς Ἐκκλησίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1931, ἔχει δὲ σύστημα διοικήσεως ἀποκεντρωτικόν, ἥτοι ἐκάστη τοπικὴ ἐκκλησία εἶνε ἀνεξάρτητος ὡς πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ζητήματα ἐφ' ὅσον τηρεῖ τὴν κανονικὴν καὶ τὴν δογματικὴν ἐνότητά μετὰ τῆς οἰκουμενικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁργανὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως εἶνε ὁ Πατριάρχης, ἡ Συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας, ἡ Ἱερά Σύνοδος, τὸ Μέγα Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, τὸ Πατριαρχικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν Ὁργανον τοῦ Πατριαρχικοῦ Συμβουλίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὁ ἀρχιερεὺς, τὸ ἐπαρχιακὸν ἐκκλησιον, δικαστήριον, τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον μετὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ ὁργάνου, ὁ ἀρχιερατικὸς τοποτηρητὴς καὶ ὁ ἐνοριακὸς προϊστάμενος μετὰ τῶν ὁργάνων τῆς ἐνοριακῆς διοικήσεως.—Ὁ Πατριάρχης φέρει λευκὸν ἐπανοκαλύμνον μετὰ ἀδαμαντοκολλήτου σταυροῦ καὶ ἴδιον ἐγκόλπιον μετὰ παραστάσεων πάντων τῶν σέρβων ἁγίων, ὠρηθὲν τῷ Πατριάρχῃ τοῦ ἀνασταθέντος Πατριαρχείου ὑπὸ τοῦ σερβικοῦ κράτους καὶ φερόμενον ὑπὸ πάντων τῶν Πατριαρχῶν κατὰ διαδοχῆν.—Ἡ συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας ἀποτελεῖται ἐκ πάντων τῶν ἐπαρχιακῶν ἀρχιερέων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου, ἡ δὲ Σύνοδος ἐκ τοῦ Πατριάρχου-Προέδρου καὶ τεσσάρων ἐπαρχιακῶν ἀρχιερέων ἐκλεγμένων ὑπὸ τῆς ἀρχιερατικῆς Συνελεύσεως. Ἐκλέγονται καὶ δύο ἀναπληρωματικοί. Ἡ Συνέλευσις τῶν ἀρχιερέων εἶνε τὸ ἀνώτατον ἐκκλησιον διοικητικὸν ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου, κύριον δ' αὐτῆς σκοπὸν ἔχει τὴν τήρησιν τῆς δογματικῆς καὶ κανονικῆς ἀκριβείας, τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ κατοχύρωσιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.—Τὸ Μέγα Ἐκκλησιον Δικαστήριον ἀποτελεῖ τὴν ὑψίστην δικαστικὴν ἀρχὴν τῆς Ἐκκλησίας, σύγκεται δὲ ἐκ τοῦ προέδρου, ἐκλεγμένου ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας, δύο μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐκ τῶν μελῶν τῆς, δύο ἐνοριακῶν ἱερέων ἀνωτάτης θεολογικῆς ἢ νομικῆς μορφώσεως μετὰ ὑπερδεκαετῆ ἱερατικὴν διακονίαν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς ἀρχιερατικῆς Συνελεύσεως, καὶ τοῦ γραμματέως, κληρικοῦ. Τὸ Μέγα Ἐκκλησιον Δικαστήριον εἶνε δευτεροβάθμιον ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐπαρχιακὰ δικαστήρια ὡς πρὸς πάσας τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις.—Εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Συμβούλιον ὑπάγονται τὰ γενικά ἐκκλησιον ζητήματα, ἰδίως τὰ οἰκονομικὰ καὶ περιουσιακά, ὡς καὶ τὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐπισκόπων, τῶν κληρικῶν καὶ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπηρεσιῶν τεταγμένων, ἀποτελεῖται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ Πατριάρχου-Προέδρου, τῶν τεσσάρων μονίμων μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, δύο μοναστηριακῶν ἀντιπροσώπων, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου ἐξ ἐκάστης ἐπαρχίας, ἐκ τῶν βοηθῶν τῶν προέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ ἐκ 12 λαϊκῶν, ἐν ὧν ἐξ 63 ἀτόμων. Ὡστε ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει τῆς σερβικῆς Ἐκκλησίας μετέχουν ἐν ὧν 12 λαϊκοὶ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Συμβουλίῳ, τὸ ὁποῖον δὲν περιλαμβάνει εἰς τὰ ζητήματά του θέματα δογματικά, κανονικά, δικαστικά, διδασκτικά καὶ ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἐν γένει, διορίζονται δὲ οὗτοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἐκ συνεννοήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης μετὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆ ἐγκρίσει τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως. Μόνον δὲ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ 1.000.000 δηνარიῶν

ὑποθέσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τούτου. Κατὰ τὰς δηλώσεις αὐτοῦ τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Βαρνάβα, ἡ σερβικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπολαύει τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τε δογματικο-κανονικῆς καὶ ἀπὸ διοικητικῆς ἐπόψεως.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΞΩΝ

Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον

Κ λ ἦ σ ι ς

[2]

Ἐνεργοῦντες ἐνορχον ἀνάκρισιν, συνεπεῖς τῶν ὑπ' ἀριθ. 1841 καὶ 1854 διαταγῶν τῆς ἱεράς μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν, κατὰ τοῦ ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ἀνηκούστῳ διαγωγῇ κατηγορουμένου ἱερέως Χρυσόστομου (Ζαφειρίου) Μίσηρ, ἐφημερίου χωρίου Περιβολίου, Κερκύρας, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλοῦμεν τοῦτον, ὅπως προσέλθῃ ἐνώπιον ἡμῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἱεράς Μητροπόλεως ταύτης τῇ 18 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥρα 11 π. μ. ἵνα ἀπολογηθῇ ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης.

Ἐν Κερκύρῃ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1935.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν
Ἄρχιμ. Δωρόθεος Βασιλᾶς

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Κορινθίας

Καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου ἱερέως τῆς ἐνορίας Πετρὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς Μητροπόλεως ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐκ τοῦ νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ αὐτῶν προκειμένου ν' ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους ἱερεῖς τῆς ὡς ἄνω ἐνορίας. Νοέμβριος 1935. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας).

—Μὴ παρουσιασθέντος οὐδενὸς ὑποψηφίου, κεκτημένου τὰ νόμια προσόντα, ἐντὸς τῆς ταχθείσης παρ' ἡμῶν μηνιαίας προθεσμίας διὰ τὴν κατάληψιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Στενοῦ τοῦ τέως δήμου Φενεοῦ, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ ἀναδειχθῶσιν ὑποψήφιοι ἱερεῖς, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς τριῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας τὰ κατὰ νόμον πιστοποιητικὰ αὐτῶν. Νοέμβριος 1935. (Ἐκ τῆς ἱεράς Μητροπόλεως Κορινθίας).

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Χατζῆ τακτικοῦ ἐφημερίου καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ὅπως μέχρι τῆς 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. προσέλθωσιν εἰς τὰ ἐνταῦθα Γραφεῖα ἡμῶν καὶ ὑποβάλωσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ, καθ' ὅσον τὴν ἐπομένην θέλει γίνεαι ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων. Μορφωτικὰ προσόντα τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1935 † Ὁ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος.

Ἱ. Μητρόπολις Χαλκίδος

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμια προσόντα ὅπως μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1935 ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 83 τοῦ νόμου 5439 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημεριῶν ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν ὑποψηφίων ἐφημεριῶν τῶν χηρευουσῶν ἐνοριῶν 1) Ἀγίου Νικολάου Ἀμπελιῶν, 2) Στενῆς, 3) Δραζίου, 4) Μουρτιάς —Μανθανικῶν. Ἐν Χαλκίδι τῇ 1 Νοεμβρίου 1935. † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Ἱ. Μητρόπολις Σπάρτης

Ἡ ἱερά μητρόπολις Σπάρτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1869 προκηρύξεως αὐτῆς συνφθὰ τῷ ἀρθρῳ 81 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5439, καλεῖ τοὺς βουλομένους ὅπως μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1935 ἔτους ὑποβάλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς ἐφημερίου διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν τοιοῦτου ἐν τῷ χωρίῳ Στεφανιάς τοῦ τέως Δήμου Τρινάσου. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 1 Νοεμβρίου 1935. † Ὁ Σπάρτης Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Ἄθηναι, ὁδὸς Λεωνόπου 4

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία :

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σπυρῶν ΠΟΥΓΚΑΡΙΟΣ
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ